

בית המשפט לעניינים מקומיים קריית ארבע

לפני כב' השופט שמואל הרבסט

ת"א 86/13

בעניין: אמיר טבעון

ע"י ב"כ עווה"ד אורן ינברג

ה המבקש

נגד

מועצה אזורית גוש עציון

ע"י ב"כ עווה"ד י.dagani ו坎坷'

המשיבה

החלטה

1. לפני בקשה לbijtol פסק דין שניית בהuder התביעות המבקש ביום 7.10.14.

ראשיתו של ההליך בתביעה בסדר דין מזכיר שהגישה המשיבה נגד המבקש וחברה שהיא בעל מנויותיה, לתשלום חובות ארנונה ביחס לשנים 2005-2009.

לאחר שה המבקש הגיע בבקשת רשות להגן והתקיים דין בעניינו, במסגרת נחקר על תצהירו, הורה בית משפט זה, מפני כב' השופט א' רון, על מתן רשות להtagon.

כב' השופט רון נימק החלטתו ליתן רשות להtagon בכך שדי בטענותיו של המבקש, שעיקרן הוא טענת התישנות ביחס לחלק מן חובות ובכך שהחייבת בחובות ארנונה היא חברה פרטית ולא המבקש, כדי להצדיק מתן רשות להtagon (ר' החלטה מיום 7.1.14).

לאחר שוניתנה רשות להtagונן, הורה בית המשפט על הגשת תצהיר עדות ראשית ובהמשך נקבע דין נספַּך ליום 7.7.14. בדיון זה ניתן פסק דין נגד החברה הנتابעת 1, בהעדר התביעות מטעמה ונקבע דין נספַּך ליום 9.9.14, זאת בעת הדיון ובעמד המבוקש.

בהמשך נדחה הדיון הקבוע ליום 9.9.14 ליום 7.10.14, ולדין זה לא התיעצֵב המבוקש. לפיכך ניתן בית המשפט פסק דין ביחס למבוקש, כהאי לשנה:

"בහעדר התביעות ותוך שיידגש הן שנכח הנتابע 2 בדיון הקודם והן שבתייק בית המשפט אישור מסירה חתום לדין הבוקר, ניתן בזה פסק דין לפיו ישלם הנتابע 2 לתובעת את סכום התביעה בסך של 75,217 ₪, כסכום זה צמוד ונושא ריבית על פי האמור בסעיף 13 לכתב התביעה, ממועד הגשתה, 11.6.13 ועד לתשלום בפועל" (להלן: "פסק הדין").

ביום 28.2.18 חתום מوطב זה, לאחר חילופי המותבים בבית משפט זה, על פסיקתא המאשרת את האמור בפסק הדין שניתן בהעדר הגנה.

2. ביום 15.11.18 הגיע המבוקש בבקשתו זו לביטול פסק הדין, לאחר שהמשיבה פתחה נגדו בהליך הוצאה לפועל.

המבקר הפנה בבקשתו לפסיקה של פיה, כאשר ישנה התנגדות בין השαιפה ליעילות בין השαιפה עשיית הצדקה, עדיפה עשיית הצדק ועדיף הבירור המהותי של השאלה השניות במחלוקת בין בעלי הדין.

המבקר טען כי אמנס פסק הדין ניתן על סמך אישור מסירה, אך בפועל לא נמצא בתיק אישור מסירת הזמן למועד הדין.

אשר לעקב הניכר בהגשת התביעה דן, מסר המבוקש בתצהירו, כי נודע לו על פסק הדין מן האזירה שנמסר לו מההוצאה לפועל ורק לאחר שפנה לב'כ המשיבה ולמציאות בית המשפט למד על פסק הדין והפסיקתא.

לගוף של עניין העלה המבוקש טענות נוספות לפיהן, פסק הדין ביצע הלכה למעשה הרמת מסך בין החברה למבוקש ללא נימוק, לא נשמעו טענות המבוקש, החברה החזיקה רק במאתיים מ"ר אר חייבה בפסק הדין בגין החזרה של 1755 מ"ר, החזקה במושכר הסתיימה בחודש אוקטובר

2007 אך החיוב בפסק הדין בגין התקופה שעד סוף שנת 2009, וטענות נוספות שנשמעו לגופו של עניין וכן באשר לפוסיקתו.

3. המשיבה ביקשה לדוחות את הבקשה וטענה כי זו הוגשה 4 שנים לאחר שניתן פסק הדין, בניגוד למועד הקבוע בתקנה 2012 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984. לשיטתה, פסק הדין ניתן דין, לאחר שה המבקש לא התיצב לדין שנקבע, לאחר שהוא פועל בניהול התקיך קודם לכן, ולא הסביר מדוע לא התיצב לדין שבו ניתן פסק הדין. מכאן שה המבקש עצם את עינויו וזלזול בהליך המשפטי ובבית המשפט, ללא שיש בידו הסבר לחוסר התיציבותו, ולכן אין מקום לביטול פסק הדין מחמת שיקול דעת בית המשפט.

אשר לטענותיו לגופו של עניין, טענה המשיבה כי הטענות שהעלתה המבקש הן טענות חדשות שלא נטעןעו עובר למתן פסק הדין וכן אין לקבלן.

4. לאחר שנתי דעתוلطענות הצדדים, שכונעני כי דין הבקשה להתקבל מהטענים הבאים:

פסק הדין שניתן מפי כב' השופט רון מצין באופן מפורש כי בתיק מצוי אישור מסירה חתום לדין שנקבע באותו מועד, וכי העולה ממשמעו התקיק, המבקש היה פעיל ומעורב בניהול ההליך עד אותו שלב. מכאן, על אף(SC) שקיים לא נמצא בתיק אישור מסירה, יתכן שבשל כך שהתיק המקורי לא נמצא בבית המשפט ושוחרר בידי המזיכירות, לא קמה במקרה זה עליה המצדיקה את ביטול פסק הדין מחובת הצדקה, בשל פגם בהמצאה וכיו"ב.

עם זאת כידוע, מקום שפסק דין ניתן דין, לבית המשפט שיקול דעת האם לבטל. בשלב זה, בית המשפט יבחן את סיבת מחדלו של המבקש להתייצב לדין ואת סיכוי הגנתו, אם יבוטל פסק הדין והוא יורשה להתגונן.

בחינה זו יעשה בית המשפט בהתחשב בהכרה בקיומה של זכות הגישה לערכאות, זכות לקיום דין הוגן ולעשיות משפט צדק, אשר קיבלה מעמד של זכות חוקתית, וכן נוטה הפסיקה כ้อม לכיוון ביטול פסקי דין שניתנו במעמד צד אחד (בש"א 2246/03 מדינת ישראל נ' קיבוץ שרייד(פורסם ביום 18.9.03).

בunningו, העלה המבקש מספר טענות הגנה ביחס ל התביעה. חלק מן הטענות נתענו על ידו כבר בבקשת רשות להתגונן ונידונו בפני כב' השופט רון בהחלטה אשר נתנה רשות להתגונן, חלקן

הן טענות חדשות שלא נשמרו קודם, יתכן מהטעם שבאו לעולם לאחר שניתן פסק הדין. מכל מקום, בשלב שבו בית המשפט שוקל את סיכוי ההגנה של המבוקש, אין המבוקש חייב להראות כי הגנתו איתנה ובטוחה, ודוי לו אם יראה כי ההגנה אפשרית ועשוייה להביא להחלטה אחרת שניתנה.

עיוון בהחלטת כב' השופט רון אשר נתנה למבקר רשות להתגונן, מעלה כי כבר באותו שלב, המתרשם בית המשפט כי למבקר סיכוי ההגנה ובהתחשב בטענות ההגנה של המבוקש כבר באותו שלב, ניתנה רשות להתגונן.

אצ"נ כי עיר אני להגשת התביעה לביטול פסק הדין תקופת זמן משמעותית בת 4 שנים לאחר שניתן פסק הדין, אולם בהתחשב בנסיבות והליכים שהתרחשו מאז, בגין חולק שהליך הגביה החלו רק לאחרונה, סבור אני כי יש מקום לשימוש טענות המבוקש לגופו של עניין.

השיינוי בהגשת התביעה ניתן במקרה זה לתקן בדרך של השחת הוצאות משמעותיות, ולפיכך אני מורה כי המבוקש יישא בהוצאות המשיבה בסך של 10,000 ש"ח.

קובע לדין במעמד הצדדים וב"כ ליום 26.3.19 בשעה 11:00.

ונoch תוצאה זו, בשלב זה, ומבליל שהדבר יהווה רמיזה או קביעה צזו או אחרת באשר לטענות עתידיות של התקיק דין, אני מורה על עיכוב הליכי הוצאה לפועל בתיק זה.

ניתן היום כה' כסלו תשע"ט, 3.12.18, בהעדן הצדדים.

